

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1CoE/204/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715200978
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6715200978.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v exekučnej veci oprávneného: I. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX V., adresa na doručovanie XXXX/XX, XXX XX O., proti povinnému: M.. D. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX V., vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Eva Uhaľová, Exekútorský úrad so sídlom Štefana Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen, pod sp. zn. EX 151/15, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 30.000,- Eur s prísl., o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 7Er/28/2015-90 zo dňa 26. júna 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým uznesením zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie (I. výrok) a zamietol návrh povinného na odklad exekúcie (II. výrok).

2. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplynulo, že dňa 01.04.2015 bol súdu prvej inštancie doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý bol následne doplnený podaniami zo dňa 22.06.2015 a 20.11.2015, kde povinný okrem doplnenia návrhu na zastavenie exekúcie žiadal aj o odklad exekúcie. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o., so sídlom V.P. Tótha 1081/17, 960 01 Zvolen, č. VK 100/2012 zo dňa 19.12.2014, nemožno považovať za riadny exekučný titul z dôvodu hrubého porušenia ustanovení Občianskeho zákonníka, zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „Zákon o rozhodcovskom konaní“) a Občianskeho súdneho poriadku. Zároveň povinný uviedol, že na Okresnom súde Zvolen sa pod sp. zn. 10C/57/2015 vedie konanie o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku a z toho dôvodu požiadal o odklad exekúcie. Súd prvej inštancie vyhodnotil návrh povinného za návrh podľa § 57 ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“). Súd prvej inštancie prihliadnuc na tvrdenia povinného uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie zistil, že konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10C/57/2015 bolo dňa 29.02.2016 postúpené Okresnému súdu Banská Bystrica ako príslušnému súdu pod sp. zn. 64Cr/4/2015. Dňa 03.06.2016 vydal Okresný súd Banská Bystrica rozsudok č. k. 64Cr/4/2015-130, ktorým žalobu povinného zamietol, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.07.2016 a vykonateľnosť dňa 20.07.2016. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok je stále právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, preto nie je daný dôvod tvrdený povinným na zastavenie exekúcie a súd žiadny iný takýto dôvod v doterajšom priebehu exekučného konania nezistil. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku ako nedôvodný zamietol.

3. K návrhu povinného na odklad exekúcie súd prvej inštancie uviedol, že nie sú splnené podmienky na povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku. Rovnako tak neboli podľa názoru súdu prvej inštancie splnené ani podmienky na povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 5 Exekučného poriadku, nakoľko konanie o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia bolo právoplatne skončené zamietnutím návrhu povinného o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie návrh povinného na odklad exekúcie zamietol.

4. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný odvolanie. Povinný namietal, že súd prvej inštancie neprihliadol na podstatné skutočnosti, a to že oprávnený si uplatňuje nárok zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 17.04.2008, na základe ktorej poskytol plnenie spoločnosti N., spol. s r.o., pričom k nej bol neskôr spísaný Dodatok č. 1. Na podporu tohto dokumentu bol spísaný vedľajší zabezpečovací dokument - Dohoda o uznaní dlhu, ktorý pre svoju akcesorickú povahu platil v čase od 25.10.2010 do 28.03.2011. Od 28.03.2011 tak podľa názoru povinného existuje medzi zmluvnými stranami len jeden platný a hlavný záväzkový dokument - Dodatok č. 1, na základe ktorého je pohľadávka stanovená vo výške 3.000,- Eur, a teda mala byť predmetom konania len táto pohľadávka bez účasti povinného. Povinný ďalej uviedol, že súd prvej inštancie prehliadol jeho opakované tvrdenie, že vydal pokyn na vykonanie exekúcie voči osobe, ktorá nie je s oprávneným v žiadnom platnom zmluvnom vzťahu. Povinný opätovne zdôraznil, že v konaní chýba akákoľvek právoplatná pohľadávka oprávneného voči povinnému, ktorá by bola založená platným zmluvným vzťahom a podložená právoplatným a vykonateľným rozhodnutím. Z týchto dôvodov mal povinný za to, že exekučné konanie je pre chýbajúci zmluvný vzťah voči povinnému neprípustné a je tu zákonný dôvod na zastavenie exekúcie, nakoľko exekúciu nemožno voči povinnému vykonať. Povinný ďalej namietal, že mu rozhodcovský rozsudok nebol zákonne a riadne doručený, pričom nemohol byť doručený ani jeho právnomu zástupcovi, nakoľko v tom čase už žiadneho nemal. Povinný uviedol, že neexistuje dokument, ktorý by potvrdil osobné prevzatie rozhodcovského rozsudku zo strany povinného a zároveň spochybnil vyznačenie právoplatnosti zo strany rozhodcovského súdu. V závere odvolania povinný konštatoval, že v súdnom aj v exekučnom konaní došlo k hrubému porušeniu jeho základných práv na spravodlivé konanie. Na základe týchto skutočností navrhol povinný odvolaciemu súdu, aby postupom podľa § 57 a § 58 Exekučného poriadku vyhlásil exekúciu za neprípustnú.

5. Oprávnený sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia; ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku; ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací [§ 34 zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], vec preskúmal podľa § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Z predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 23.01.2015 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na podklade exekučného titulu, ktorým je v danej veci rozhodcovský rozsudok Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o., so sídlom V.P. Tótha 1081/17, 960 01 Zvolen, č. k. VK 100/2012 zo dňa 19.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.01.2015 a vykonateľnosť dňa 19.01.2015. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 02.04.2015 navrhol povinný, aby súd exekúciu postupom podľa § 57 Exekučného poriadku zastavil. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 20.11.2015 navrhol povinný, aby súd postupom podľa § 56 ods. 5 Exekučného poriadku povolil odklad exekúcie. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na vyhovieť návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nakoľko zistil, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 64Cr/4/2015-130 zo dňa 03.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.07.2016 a vykonateľnosť dňa 20.07.2016, bol návrh povinného na zrušenie rozhodcovského rozsudku zamietnutý, a teda nie je dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku a zároveň súd prvej inštancie nezistil ani iné dôvody, ktoré by bránili vymáhateľnosti nároku a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 5 Exekučného poriadku súd prvej inštancie vyhodnotil ako

nedôvodný a tento zamietol. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie povinný.

10. Podľa § 42 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku; podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

11. Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku; aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57 <.).

12. Podľa § 56 ods. 5 Exekučného poriadku; súd povolí odklad exekúcie, ak povinný v lehote na podanie námietok proti exekúcii podá žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak súd žalobu o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia zamietne, po právoplatnosti rozhodnutia sa v exekúcii pokračuje. Ak súd žalobe vyhovie a rozhodcovské rozhodnutie zruší, súd exekúciu podľa tohto zákona zastaví.

13. Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku; exekúciu súd zastaví, ak

- a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,
- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,
- d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona,6b) <.e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťať exekúciu (§ 55 <.),
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,
- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,
- i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom,
- k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 <. je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 <. je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh,
- l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom,
- m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na
 - 1) neprijateľné zmluvné podmienky,
 - 2) obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
 - 3) rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

14. Podľa § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní;tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

- a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že
 1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,
 2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,
 3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,
 4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

15. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a dospel k nasledovným záverom. Exekučný titul bol vydaný rozhodcovským súdom, ktorý svoju právomoc vo veci konať a rozhodnúť odvodil od rozhodcovskej doložky obsiahnutej v Dohode o uznaní dlhu zo dňa 25.10.2010. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný v rozpore so zákonom a zásadami právnej praxe. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že podal na príslušnom súde žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom súčasťou tejto žaloby mal byť aj návrh na odloženie vykonateľnosti exekučného titulu. Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č. k. 64Cr/4/2015-130 zo dňa 03.06.2016 zamietol návrh povinného na zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.07.2016 a vykonateľnosť dňa 20.07.2016.

16. Z obsahu odvolania odvolací súd zistil, že povinný namieta len skutočnosti, ktoré boli predmetom základného konania. Pokiaľ ide o skutočnosti týkajúce sa základného konania, dáva odvolací súd do pozornosti, že povinný mal reálnu možnosť sa proti výsledku rozhodcovského konania (rozhodcovskému rozsudku, pozn. odvolacieho súdu) brániť a to postupom podľa § 40 a nasl. zákona o rozhodcovskom konaní. S poukazom na konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 64Cr/4/2015 je zrejmé, že povinný túto zákonnú možnosť využil. Výsledkom konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 64Cr/4/2015 bolo, že návrhu povinného na zrušenie rozhodcovského rozsudku (exekučného titulu, pozn. odvolacieho súdu) nebolo vyhovené, pričom toto rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné. Pokiaľ povinný s rozhodnutím súdu o zamietnutí žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku nesúhlasil mal možnosť sa voči takémuto rozhodnutiu účinne brániť, čo neurobil. De facto tak zostali účinky rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu zachované, z čoho je zrejmé, že argument povinného o tom, že exekúcia je vedená na podklade neplatného a nevykonateľného exekučného titulu, nie je správny.

17. Odvolací súd konštatuje, že povinný v odvolaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku. Naopak povinný svoju argumentáciu obmedzil len na skutočnosti, ktoré boli predmetom prieskumu v základnom konaní. Pre úplnosť odvolací súd zdôrazňuje, že v exekučnom konaní nemožno podrobiť vykonateľný exekučný titul súdnemu prieskumu po jeho materiálnej stránke, pokiaľ sa nejedná o zákonom dané výnimky. Exekučný titul bol vydaný rozhodcovským súdom, pričom jeho účinky (právoplatnosť a vykonateľnosť, pozn. odvolacieho súdu) zostali aj po podrobení súdnemu prieskumu pred všeobecným súdom nezmenené. V danom konaní nemožno v štádiu vykonávacieho konania preskúmavať riadny exekučný titul, nakoľko by tým došlo k porušeniu princípu res iudicata.

18. Doručením rozhodcovského rozsudku povinnému sa zaoberal Okresný súd Banská Bystrica v konaní o zrušenie tohto rozsudku, keď v odôvodnení rozsudku č. k. 64Cr/4/2015-130 zo dňa 03.06.2016 (strana 5) konštatoval, že v konaní nebola sporná skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľovi (povinnému) doručený dňa 16.01.2015. Námietku o nedoručení rozhodcovského rozsudku preto považuje odvolací súd za účelovú. Exekučný súd by v tomto štádiu konania mohol zohľadniť len okolnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu a ktoré by boli relevantným dôvodom na zastavenie exekúcie. Odvolateľ však takýto dôvod neosvedčil a odvolací ani všeobecný súd nezistil, a preto považoval odvolací súd záver súdu prvej inštancie o tom, že návrhu na zastavenie exekúcie nemožno vyhovieť za vecne správny.

19. Odvolací súd sa takisto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na odklad exekúcie podľa § 56 ods. 5 Exekučného poriadku. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie o tom, že nakoľko konanie o zrušenie exekučného titulu bolo právoplatne skončené, a to zamietnutím návrhu povinného nie je daný dôvod na zastavenie podľa § 56 ods. 5 Exekučného poriadku. Povinný iný dôvod na povolenie odkladu exekúcie v návrhu na povolenie odkladu neuviedol a odvolací súd iný dôvod v zmysle § 56 ods. 2 Exekučného poriadku nezistil, a preto II. výrok odvolaním napadnutého uznesenia ako vecne správny potvrdil.

20. Odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie a o zamietnutí návrhu na povolenie odkladu exekúcie v medziach podaného odvolania ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).